

Έλλαδα θεσιμήρα και ή άσχη μία αύτη πρέπει να χτυπηθῇ κατακέφαλα. Νὰ συγχωνευθοῦν αἱ συγχωνευτές πηρεσίαι να καταργηθοῦν ἄλλες και νὰ διατηρηθοῦν ὅσοι ὑπάλληλοι εἶναι ἀπαραίτητοι ἄλλα και δουλεύουν τὸ ψωμὶ τους, και αὐτῶν νὰ γίνουν οἱ μισθοὶ ἀνθρωπινοὶ και ἀξιορόσεχτοι.

**

Σὲ πολλὰ χωρὶα μας παρατηρεῖται μία ἀξιοβέβαιη τάσις, νὰ ἐνωθοῦν μετὶ κεντρικὲς ἀρτηρίες. Τὴν ώδαία και δημοσιονομικὴ αὐτὴ ἐπιθυμία τῶν χωρικῶν μας, ὡφεῖται νὰ βοηθήσῃ τὸ Κράτος.

Ἄλλα νὰ δίδωνται ψίχουλα, γιὰ τὸν δρόμο Καστέλλου ἐδόθησαν 4,000 δρ., και αὐτὰ ἀριθμημένα, και τὸν ἔχον τοῦ χωρικοῦ ψυχραίνουν και τὴν προσπάθειαν πρὸς καλλιτέρευσιν τωνδὲν βοηθοῦν. Και τοῦτο ἐκδέται κυρίως τὸ Κράτος.

**

Ἡ ἀσυνειδῆσία και η ἀνηθυιότης στ' ἀνώνυμα γράμματα, δὲν περιορίζεται μόνον σὲ κοινωνικὰ ζητήματα φτάνει και μέχρι τῆς δικαιοσύνης. Μόλις συλληφθῇ κανεὶς, κατηγορούμενος γιὰ ὅποια διώκωνται, εἶναι ἀνανδρία και σιχαμάρα, ποὺ μὲ περιφρόνησι και ἀηδία δὲν ἔπειτε ν' ἀπορίπτωνται στὸ καλάθι τῶν σκουπιδιῶν καθὼς ἄλλοτε πολὺ χαρακτηριστικὰ ἔλεγε ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Ἀλεξανδρόπουλος. Καὶ γιὰ νὰ τελειώνω με τὸ Δάγκειο, ὁ Δῆμος ἔχει ὑποχρέωσι νὰ καθαρίσῃ τὴν πόλη.

"Αν τ' ἀνώνυμα σὲ ὑποθέσεις τοῦ κοινωνικοῦ βίου εἶναι μία ἀσχημία βρωμερή, σὲ ζητήματα, καθὼς τὰ παραπάνω, ποὺ παίζεται η τύχη ἀνθρώπων, γιὰ τοὺς ὅποιους ἀρκετὴ εἶναι η ὠρισμένη κατηγορία γιὰ τὴν ὅποια διώκωνται, εἶναι ἀνανδρία και σιχαμάρα, ποὺ μὲ περιφρόνησι και ἀηδία δὲν ἔπειτε ν' ἀπορίπτωνται στὸ καλάθι τῶν σκουπιδιῶν καθὼς ἄλλοτε πολὺ χαρακτηριστικὰ ἔλεγε ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Ἀλεξανδρόπουλος. Καὶ γιὰ νὰ τελειώνω με τὸ Δάγκειο, ὁ Δῆμος ἔχει ὑποχρέωσι νὰ καθαρίσῃ τὴν πόλη.

"Αλλοτε ἔγένετο λόγος ἀγαθὸς πῶς τὸ Ρεθεμνάκι μας εἶναι περότυπον καθαριότητος κρίσις ποὺ σήμερα δὲν μᾶς ἀξίζει. Διότι και οἱ ἔξωτεροι δρόμοι δὲν δὲν σκουπίζονται δπως θάπτεται και οἱ ὑπόνομοι βρωμᾶνε και πολλὲς πλατείες και δρόμοι περιπατητικοὶ κατήντησαν ἐστίες κάθε ωπαρότητος. Κουνουπιῶν σμήνη πιπίτουν τὰ βράδυα ἐναντίον τῶν συμπολιτῶν και τὰ ἐντομοκτόνα εἶναι ἀνίκανα νὰ πνίξουν τὶς λεγενδρες αὐτὲς στὸ ἀσφυκτικόδεῦμα τους. Ὁ κ. δήμαρχος εἶναι ἀνθρώπος μὲ δοσφρηνίσιν και ἐλπίζομεν νὰ μυρισθῇ τὸν κίνδυνο και νὰ τὸν ἔξουδετερώσῃ, καθαρίζοντας τὴν πόλη.

**

—Παρακαλοῦνται οἱ φίλοι τῆς «Δημοκρατίας» πρὸς τοὺς ὅποιους ἐμφανίζονται ἀποδείξεις καθυστερούμενων συνδρομῶν νὰ θελήσουν νὰ τὰς ἔξοφλήσουν ἀνεβολῶν, λαμβάνοντές ὑπ' ὅψιν ὅπις η ἐφημερίς ἔξατον συντηρεῖται.

—

ΤΟ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΗΡΙΟΝ

Νὰ, ἐπὶ τέλους, ἔνα Σωματεῖον, δὲ Ελληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, Τμῆμα Ρεθύμνης, ποὺ δὲν «πιάνει» ἀπλῶς τὸν τόπον. Εἶναι ἔνα Σωματεῖον, ποὺ ἐργάζεται ἀθορύβως ἄλλα και ἐπωφελῶς μὲ δρισμένον πρόγραμμα

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΕΣ ΑΡΓΟΣΧΟΛΙΕΣ

ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΜΑΣ

Η ΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΚΩΠΑΪΔΟΣ

Τὶ σοῦ εἶναι αὐτοὶ οἱ τειγκούνηδες. "Έχω ύπ' ὄψι μου τὸν Στέφανον Σκουλούδη τὸν μεγαλοφυῖαν αὐτὸν ἀνθρωπον ποὺ μέχρι τοῦ θανάτου του ἀνέφερε ύπεροχάνως γιὰ τὸ σπίτι του ὅπις τὸ ἐπεσκέπτετο και ὁ μακαρίτης βασιλεὺς Γεώργιος. Ό μεγαλοφυῆς, αὐτὸς εἶχε σταματίσει σὲ κάποιαν ἐποχὴ, στὴν ἐποχὴ ποὺ η Ἑλληνικὴ δραχμὴ ἐκρατεῖτο ψηφῆ, καθὼς ἔξωφούσταν συγχρόνου Ἀθηναίας και δὲν ἔνοούσε νὰ κάνῃ ἔνα βῆμα ἔξω σημειωτὸν πρὸς τὰ πρόσω. Διαφορετικὰ δὲν ἔξηγεται πιὸ φιλανθρωπικὸ ἐνστικτὸ τὸν ἐσπρωξε νὰ τολμήσῃ αὐτὲς τὶς τρομερές δωρεές.

α) 12,500 δραχμὲς στὸ ἄσυλο τῶν τυφλῶν β) ἄλλες τόσες στὸ ἄσυλο τῶν ἀνιάτων γ) 5,000 δραχ. ἐν δλω, τοὺς ὑπηρέτες του και στοὺς σταυλίτες του, περίπου 10, ὅπερ ἐστὶ 500 δρ. τὸν καθένα. Άλλα τὸ χαρακτηριστικότερο εἶναι η παράγραφος περὶ τῶν μετοχῶν τῆς Κωπαΐδος. 'Αφ' οὗ ὁ ἀνθρωπος μὲ μιὰ μονοκονδυλιὰ χάρισε τὴν κολοσσαία περιουσία του στοὺς δυὸ ἀνεψιοὺς του, Ἀθηνογένηδες, ἐκατομμυριούχους και χωρὶς τὴν κληρονομιὰ αὐτὴ, ἔκπιναντας ἀπὸ τὴν ἰδέα ὅπις ὁ πλοῦτος πρέπει νὰ βρίσκεται συγκεντρωμένος σὲ λίγα χέρια και πῶς οἱ φτωχοὶ πρέπει νὰ πεθαίνουν φτωχοὶ. ἔφθασε καὶ στὶς μετοχὲς τῆς Κωπαΐδος. Φαντασθῆτε τὸν γέρω—τιγκούνη νὰ βρεθῇ μὲ 4,500 μετοχὲς τῆς Κωπαΐδος γιὰ τὶς ὅποιες, εἶχε πληρῶσει, κατὰ τὴν ἐκδοσίν τους 10 λίρες τὴν μιὰ, ἥτο λίρες ἐν δλω 42,000.

"Ἐξαφνα, η μετοχὲς αὐτὲς κατρακυλάνε και κάποτε στα ματάνε διότι ἔφθασαν στὸ τέρμα, ἀπομηδενισθείσης τῆς ἀξίας τους, ἐν ὧ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ, τὸ νόμισμα τῆς ἀποκτήσεως τους, ἔπειτε τὸν ἀνήφορο, και κάποτε πέρασε

τὶς 400 δραχμὲς. Μ' ἔνα πρόχειρο λογαριασμὸ, βρίσκει ὁ γνωρίζων κέντε γράμματα ὅτι, ἀν η ἀξία τῶν μετοχῶν δὲν ἔπειτε, θάξιζαν 45.000 λίρες, ἥτοι δραχ. 18,000,000. Ο Σκουλούδης τὸ φυσοῦσε και δὲν κρύωνε. Τὴν ἔπαθε σὰν ἀγράμματος, αὐτὸς ὁ μεγαλοφυῆς και τώρα νὰ ποὺ ηρθε καιρὸς νὰ τὶς ἀνατιμήσῃ τὶς φτωχὲς αὐτὲς μετοχὲς σ' ἔνα παράφρορο σαρκασμὸ πρὸς τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῶν ἀξιῶν.

Σᾶς γέλασαν, πῶς μπροσσαν, νὰ βρεθοῦν πεταγμένα 12,000,000 δραχμῶν ἀπὸ ἔνα γέρω τιγκούνη ποὺ εἶχε ἀναγάγει τὸ πάθος του σὲ ψυχὴ δυσθεώρητα και ἀγγέλων ὄφθαλμοις.

Και τὶς 4,500 μετοχὲς τὶς

μοιράζει στὶς ἀνηψιές του, καθὼς ἀν ἐποιτεύωντο τὸ ἀρτιον, καθὼς ἀν δὲν εἶχον χάσει πεντάρα ἀπὸ τὴν ἀ-

σκευάζει τὸ ἐν Ρεθύμνη τμῆμα τοῦ Ελληνικοῦ Ερυθροῦ Σταυροῦ. "Ηδη τελειοῦται η οὐκοδομή, ὁσίας περὶ τὰς 100,000 δραχμάς. Τελειοῦται διμος και τὸ ταμεῖον τοῦ Σωματείου. 'Απομένει ν' ἀγορασθοῦν τὰ μηχανήματα ἀξίας περίπου 150,000 χιλιάδων δραχμῶν. Και τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν δὲν δύναται ν' ἀθροίσῃ μόνος Σταυρὸς. Ο φείλομεν νὰ τὸν βοηθήσωμεν δὲνοι μας. Τὰ Σωματεῖα τὰ παντὸς εἶδους ψυχαγωγικά Σωματεῖα τῆς πόλεως, τὰ διάφορα ίδρυματα, δὲ Λῆμος ἀλι Κοινότητες. 'Άλλα και τὸ Κράτος. Η ἀπόκτησις ἀπολυμαντηρίου εἶναι μέγα ἀγαθὸν και ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συντελέσωμεν πάντες εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἀγαθοῦ αὐτοῦ.

**

ΡΕΘΥΜΝΟ

Εἶναι, δὲ καταγόμενος διάγονος τῆς Θάλασσας ποὺ πλᾶνα σὲ ἀγκαλιάζει στοργικὰ και δίνει σου τὴν χάρι, και σὲ κρατεῖ και σου μιλᾷ και σὲ φιλεῖ σὲ μάννα, ποὺ σ' ἔθρεψε ἐρωτόπαθο γιὰ κάθε διαβατάρη...

Εἶναι, η γραμμῆς κάποιων βουνῶν μὲ τὸ μαβί του χρῶμα εἶναι, τοῦ Κάστρου η σκιές ποὺ πάντα πρὸς τὸ δεῖλι πέφτουν και σιγολούζονται στὴ θάλασσα, κι' ἀκόμα τοῦ κάμπου η πλούσιες ἐληές και τὸ φτωχὸ δισφοδίλη...

Εἶναι τοῦ Φάρου η πομητὴ τὴν νύχτα ἀντιφεγγίλα κάποιες χαρὲς ποὺ κρυφούσιν, στ' ἀραδιαστὰ σπητάκια, τοῦ ξεχασμένου Μιναρέ η κρύφια ἀνατοιχίλια, τὰ κρυφομαργιολέματα μὲς στὰ στενὰ σοκάκια.....

Εἶναι μιὰ δύσι διάρχαρη τοῦ ἥλιου ποὺ γητεύει εἶναι, τὰ νυχτούματα στῆς ἀμούδιες ποὺ σπάνε, εἶναι, τὸ φεγγαρίσιο φῶς ποὺ τ' ἀπαλοχαῖτενε, εἶναι δυὸ μάτια ποὺ περνοῦν, κυτᾶν, γελούντα πᾶνε....

“Οτι κι' ἀν εἶναι σ' ἀγαπῶ, κρούλα τοῦ πελάγου, τὶ μοῦ γυρνᾶς τὸ λογισμὸ και σέρνεις μου τὴν σκέψι, μὲ τὴν ἀπέραντη πνοὴ τοῦ κόλπου σου τοῦ μάγου, Σ' ὅτι η ψυχὴ μου ἐπόθησε, κι' ὁ νοῦς εἶχε πιστέψει.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

—Εἰς Κάνδανον Σελίνου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς δ. Μαρίας Κονταδάκη, ὁνεψιᾶς τοῦ φίλου Γραμματέως τοῦ Εἰρηνοδικείου Σπῆλι κ. Ιωάνν. Κανταδάκη και τοῦ κ. Ιωάννου Κ. Βαρδαλᾶ, καλλίστου νέου. Παράνυμφος παρέστη δ φίλος δικηγόρος κ. Μιχ. Παπαδάκης.

—Διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ρεθύμνης δ φίλος κ. Εὐάγγελος Ιω. Δραγάνης καλλίστα κατηγορισμένος ἐπιστήμων. Τοῦ εὐχόμενου εντυχῆ σταδιοδομίαν.

* *

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΡΙΜΟΝΑΚΙΣ

“Εξ Ἀθηνῶν ἡγγέληθ ὁ θάνατος τοῦ συμπολίτου Γεωργίου Τσιριμονάκη, Ταγματάρχου τοῦ Πεζικοῦ. Ἀπὸ νεαρᾶς ήλικίας δοθεὶς εἰς τὸ Στράτευμα, κατέλαβεν ἐν αὐτῷ λαμπρὰν θέσην, ἔθεωρη δὲ και δικαίως ἐκ τῶν κοινωνῶν στελεχῶν αὐτοῦ. Ο Τσιριμονάκης εἶχεν ἡσαφαλισμένην ἀνέλιξιν ἐν τῇ ιερωρχίᾳ, ὑπῆρξε δὲ ἀφίογος τύπου οἰκογενειάρχου, καὶ διώρθανον ὑπόδειγμα ἀνθ